

[Christmas Møller.]

vertering, som efter den højttærede Indenrigsministers Udtalelser til et Blad i Dag er det vigtigste i hele Forliget. Endvidere vil der af de 3 Partier blive gennemført — paa hvilken Maade staar ikke nærmere omtalt — en Udvidelse af¹ Moratorieloven, en Udvidelse, forstaar jeg, ogsaa af Akkordloven, og vi vil naturligvis behandle disse Spørgsmaal i de Udvalg, de henvises til, efter de Linier, som stedse har været vore paa dette Omraade. Der er ogsaa Forslag om Nedsættelse af en sagkyndig Kommission, og det indeholder i hvert Fald den Kautel, at det ærede Medlem Hr. Fisker hverken kan blive Formand for eller Medlem af Kommissionen — en Kommission, som skal beskæftige sig med Landbrugets Gældsforhold. Hvis man spørger mig, om vi ikke mener, at det er vigtigt og nødvendigt at gøre sig klart, at der paa dette Omraade hersker mange uovervejede og uoverlagte Anskuelser, vigtigt at blive klar over, at man paa dette Omraade kan naa meget kortere frem, end man i Øjeblikket synes at tro, saa svarer jeg, at vi jo længe inden for Det konservative Folkeparti, saaledes som det ogsaa fremgaar af vore Udtalelser, har været fortrolige hermed.

Endelig siges det, at man er blevet enig om, at der skal træffes Foranstaltninger af særlig Karakter til Støtte for den sønderjyske Befolkning, der er haardt ramt af Krisen. Jeg henviser til, hvorledes Det konservative Folkeparti for snart 2½ Aar siden i sit Krisemanifest af 3. Juli 1931 pegede paa de særlige Forhold i Sønderjylland, hvorledes vi, som jo ikke har Administrationen til Raadighed og derfor ikke har den Mulighed for Forslags Udarbejdelse som Regeringen, Gang paa Gang i Tiden, der er gaaet, har peget paa det samme og rejst Kravet om Særforanstaltninger i Sønderjylland, og hvorledes det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Forslag om Nedsættelse af et Udvalg til at beskæftige sig med og give Indstilling om dette Spørgsmaal haanligt blev afvist af Statsministeren og haanligt blev afvist af de andre Partier. Vi glæder os naturligvis over, at det ærede Medlem Hr. Krag, at Partiet Venstre og de 2 andre Partier er kommet paa bedre Tanker og har faaet Forstaaelsen af, at det er nødvendigt at træffe Særforanstaltninger for Sønderjyllands Vedkommende, saaledes som vi med Styrke gennem Aarene har krævet det.

Hvad angaar den endelige Ordning i dens Helhed, vil jeg gerne sige, at vi paa et givet Tidspunkt — og det var der for saa vidt ikke noget at sige til — blev spurgt, om

vi vilde være med. Og vi svarede nej, det vilde vi ikke. Den Gang var Forligsgrundlaget lidt større, og den Gang fremgik det ogsaa af en Skrivelse, som jeg gerne vil have Lov til ganske kort at citere, fra det ærede Medlem Hr. Krag, at Venstre ikke, i hvert Fald ikke i den foreliggende Skikkelse, kan medvirke til Gennemførelse af den af Regeringen krævede Lovgivning om Forbud mod Overarbejde, Begrænsning af Arbejdstid ved Ingangsættelse af Arbejder o. s. v. Den Gang forelaa dette, og disse Forslag blev, hvis jeg ikke tager fejl, ændret. Vi sagde ogsaa, at disse Forslag kunde vi ikke være med til — naturligvis —, men jeg har ogsaa Lov til at sige, at naar det lykkedes at undgaa disse Forslag, er Aarsagen den, at vi paa det givne Tidspunkt bestemt sagde nej til dem.

Det Forlig mellem Venstre og Regeringspartierne, som her foreligger til Afstemning, betyder, at Regeringen saa at sige paa alle væsentlige Punkter har sejret. Den har sejret med Kriselovgivningen, den har sejret med den direkte Skat, den har kunnet gaa fra den Overenskomst, der sluttedes med de andre Partier i Landbokommissionen, til Trods for at Konverteringen nu kan ventes gennemført efter de Linier, som Regeringen ønskede, og den foreslaar nu en Ordning, som vi baade henset til Skatten og til den store, nye sociale Byrde anser for urimelig, idet vi mener, at de Forslag, som i ganske særlig Grad vedrører Landbolovgivningen, ikke er tilfredsstillende i den Udformning, de har, men at Ordningen for Kornets Vedkommende aldeles ikke er saa god som den, Landbokommissionens Indstilling angav, og for Svineproduktionens Vedkommende er den efter vor Opfattelse overordentlig uretfærdig.

Vi for vort Vedkommende, som, hvad vor Stilling i Landbokommissionen til fulde viser, har været villige til at strække os vidt over for anderledes tænkende, vil da ikke kunne medvirke til denne Lovgivning, og vi vil, hvis Lovforslaget faar den Affattelse til tredje Behandling, som vil gives det her ved anden Behandling ved Vedtagelsen af Flertallets Ændringer, stemme imod det. Stemme imod det ud fra den Opfattelse, at dette Lovforslags Vedtagelse ikke betyder noget virkeligt, at dette Lovforslags Vedtagelse ikke vil standse Kritik, heller ikke standse billig Kritik, at dette Lovforslags Vedtagelse er een eneste Ting: en Hjelpeplanke til Ministeriet Staining, og som den Plimsoller, Ministeriet er, har det jo ogsaa stærkt Brug for den.